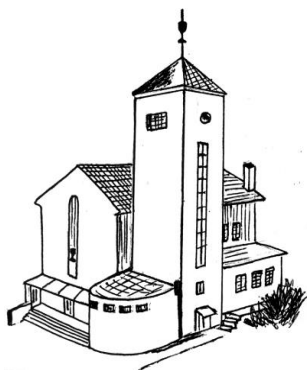

Adventní Sborové listy 2025

Českobratrská církev evangelická, sbor Mšeno u Mělníka

Dva porody

Že Advent znamená Příchod, ví snad každý. Co má přijít, je jasné taky: přece - vánoční svátky! Z úst TV moderátorů budeme často slyšet, že o Vánocích křesťané slaví narození Ježíše Krista. O těchto událostech však ví ze všech čtyř evangelistů jenom Lukáš a my si patrně pamatujeme jen tu známou pasáž „vyšlo poručení od císaře Augusta...“ a dál - cesta do Betléma, chlív, porod, jesličky atd. Jak prosté (a dojemné zároveň). Jenže Lukášovo evangelium tím nezačíná, celá první kapitola se věnuje jinému porodu, totiž narození Jana Křtitele. Už těhotenství staříckého páru kněze Zachariáše a Alžběty se nemohlo stát jinak než Božím zásahem. Tu jen jakoby vsuvka do příběhu působí Marina návštěva těhotné Alžběty, ale důvod je zřejmý. Posel Boží, který krátce předtím Marii oznámil početí a narození Ježíše, sám označil Alžbětu jako důkaz, že „u Boha nic není nemožné“. Tomuto výroku, popravdě řečeno, lze ten těžko odporovat.

Narození Jana přivítalo mnoho lidí a také se hodně od toho dítěte očekávalo. Lukáš však jen jednou větou zmiňuje „chlapec rostl a sílil na duchu a žil na poušti až do dne, kdy vystoupil před Izrael“. A ten den skutečně přišel. I začal procházet celé okolí Jordánu a kázal: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít na odpuštění hříchů“. Jeho vystoupení mělo velký ohlas v lidu, přicházely zástupy a nakonec přišel z Galileje i Ježíš

a byl od Jana pokřtěn. Nic víc se mezi nimi nestalo. Ježíšův život se ale vyvíjel jinak. Jeho narození přivítala jen skupinka pastýřů a v chrámě pak jen jednotlivci – náboženští podivíni, Simeon a prorokyně Anna. Podstatné je, že Ježíš až do své dospělosti vyrůstal v rodině a v místní obci (synagoze). Významnou ilustrací Ježíšova vospívání je, dle evangelisty, epizoda, kdy se dvanáctiletý Ježíš rodičům ztratil v davu, až ho konečně našli v chrámě diskutovat s učiteli zákona. Už tím je naznačeno, že hlavní síla Ježíšova bude v řeči a rozhovoru. Na rozdíl od Jana, který zástupy přicházející ke křtu vítal slovy: „Plemeno zmijí, kdo vám ukázal, že můžete utéci před nastávajícím hněvem?“ A přidal výrok o sekeře, která je již přiložena ke kořenu stromu a každý strom, který nenese dobré ovoce, bude vyťat a hozen do ohně. Pro Jana tedy to, co mělo přijít, byl především den soudu. To Ježíš nikdy nezpochybňoval, ale svou činnost započal jinak - uzdravením posedlého v synagoze v Kafarnaum, potom v domě Šimonově zbavil horečky jeho tchýni a „když slunce zapadlo, všichni k němu přiváděli své nemocné... a on vzkládal ruce na každého z nich a uzdravoval je“. Není tomu tak, že tehdy a tam dělo se v té chvíli království Boží? Nemylme se, nešlo o show jednoho muže, v Božím království účinkují všichni. Jednak ti nemocní, co jim má být pomoheno, pak ti jejich přátelé či příbuzní, kteří touží jim pomoci, a konečně víra, že ten Ježíš jim pomoci může. A Ježíš spolu s nimi věří stejnou, leč násobnou vírou. Den soudu se tak, pro některé, stane radostnou zvěstí. A tak, když třeba zapalujeme adventní svíčku, někdy někoho aspoň na chvíli napadne, že dějiny možná opravdu někam spějí a někam vyústí.

Jan Kozlík

Pozdrav k 17. listopadu

Na výročí sametové revoluce v pondělí 17. listopadu pozdravil přítomné občany shromážděné na náměstí Republiky v Mladé Boleslavi místní evangelický farář Jakub Keller.

K svobodě je dlouhé putování

To je zkušenost, kterou nám všem už někdo v minulosti předal.

Je to zkušenost, kterou tu sdílíme v Den boje za svobodu a demokracii.

Je to zkušenost, kterou budeme nutně potřebovat předávat dál.

K svobodě je dlouhé putování.

Svoboda není rychle hned na dosah. Je to dlouhý boj.

Svoboda není a nebude nikdy samozřejmá. Je snadné jí ztratit, když se k moci dostanou obchodníci se strachem.

Cestu ke svobodě si často sami prodlužujeme i našim rozhodováním na složitých křižovatkách osobních a společných.

K svobodě je dlouhé putování.

Je to také název písničky, kterou jsem jako student i v roce 1989 často zpíval na setkáních s naším salvátorským farářem Alfredem Kocábem - v době, kdy jsme se účastnili mnoha demonstrací proti komunistickému režimu. Alfred Kocáb byl pro mne a mnohé další moc důležitým duchovním průvodcem na „cestě ke svobodě“.

Zmiňuji to i proto, že zde v Mladé Boleslavi byl farářem v době normalizace (od roku 1969 do 1974), kdy tu byla sovětská okupační armáda a pod okny naší fary se procházeli ruští důstojníci v placatých čepicích. Často si připomínáme Alfredova syna Michala, který zásadním způsobem pomohl odsunu sovětských vojáků.

Dnes bych chtěl připomenout ještě Alfredovu manželku Darju, která byla terapeutkou v Boleslavi a pak v Kosmonosech. (Dětská psychiatrická ambulance v Mladé Boleslavi 1969-1973 a pak Psychiatrická léčebna Kosmonosy 1973-1996) I u ní jsme totiž mohli mnozí – už jako studenti kolem roku 1989 - čerpat zkušenosti s tím, že **k svobodě je dlouhé putování.**

V jedné své knížce Darja Kocábová zmiňuje tři hodnoty, které vidí jako nejdůležitější na osobní cestě ke svobodě. (V tichu – Eseje o přítomné minulosti, Kalich 2010)

První je **otevřenost**. Druhá **trpělivost**. A třetí **vnitřní zakotvenost**.

Cituji: „Slyšet, vidět, vnímat všemi smysly, ale mít i otevřenou mysl jako dítě, které se dovede podívat bez předsudku, navázat bezprostřední vztah – k přírodě, věcem, druhému člověku, které se dovede zpřístupnit životodárným vlivům. Právem mi mnozí namítnou, že na svou otevřenost, na svou důvěru doplatili, že byla zneužita, že násilí, křivdy, lež, vypočítavost, ziskuchtivost nás obklopují ze všech stran. Když je člověk duševně i tělesně zraněn, má pak přirozenou tendenci se

stáhnout, uzavřít, aby se rány zahojily. Přináší to s sebou velké nebezpečí, že zůstane ve své uzavřenosti jakoby zaklet, uzamčen na sedm západů. Je naplněn až po okraj sebelitováním, sebetrýzní, svalováním vin na druhé, na okolnosti, oddáváním se odvetě, ... Uzavřenost je stagnace, řečeno obrazně, je to smrt. Otevřenost je dynamická, vytváří prostor pro změnu a růst.

Plný život tedy není uzavření, zastavení, ale putování a otevřenost tomu, co přichází, tomu, kdo přichází.“ (citát končí téměř „adventně“)

Přeji vám **otevřenost, trpělivost a vnitřní zakotvenost**.

Ať nesou plody při osobním i společném putování ke svobodě - s vašimi nejbližšími - v tomto městě - v této společnosti – v sousedních zemích - právě tam, kde jste a kam půjdete.

Jakub Keller

„Jarro, to není koncert, my tu sundáváme vládu,“ pošepal mi Havel

Adventního koncertu Jaroslava Hutky se v našem kostele zúčastnilo na 40 lidí. A rozhodně nebyli zklamáni. Tento legendární písničkář přizpůsobil repertoár koncertu adventnímu času. Velký prostor dostaly písně ze sbírky moravských lidových písní Františka Sušila.

Nechyběly ani písně, které se vyjadřovaly k aktuálnímu společenskému dění, třeba v souvislosti s válkou na Ukrajině. Nebo ty, které připomínaly dobu normalizace či pád komunistického režimu. Zazněla písnička „Havličku, Havle“. Když ji v roce 1977 Hutka složil a zpíval, Státní bezpečnost ho vyslýchala a několik dní držela ve vazbě. Nakonec ho pustila. Musela

respektovat výklad, že se nejednalo o skladbu týkající se disidenta Václava Havla, ale Karla Havlíčka Borovského.

Dříve než Hutka zazpíval legendární píseň „Náměšť“, povyprávěl o tom, jak píseň kdysi napsal pro festival v Náměšti, který byl v době minulého režimu zakázán. Vyličil rovněž anabázi a souhru okolností, jak ji zazpíval při demonstraci na Letné v sobotu 25. listopadu 1989, když se hroutil československý komunistický režim:

„V té době jsem žil v Německu. Hned, jak jsem se dozvěděl z televize o událostech na Národní třídě 17. listopadu, rozhodl jsem se, že pojedu do Prahy. První volnou letenku měli na 25. listopadu. Na letišti v Ruzyni mi dali povolení ke vstupu do republiky až po pěti hodinách. Čekali mě tam kamarádi, kteří mě autem zavezli rovnou na Letnou. Když jsem dozpíval, prsty jsem měl zmrzlé. Přišel ke mně Václav Havel a pošeptal mi do ucha: „Jarrdo, to není koncert, my tu sundáváme vládu.““

Náš host byl velmi srdečně přijat a byl odměněn zaslouženým potleskem. Po koncertu, jehož konání finančně podpořilo město Mšeno, si mohli návštěvníci zakoupit knihy a cédečka. Mnozí toho vděčně využili.

Náš host naposledy ve Mšeně zpíval v září 2016. Tehdy s ním přijela i jeho manželka Magdalena. Po devíti letech s ním přijela nejen jeho žena, ale také tři krásné a šikovné děti – dcery Dora a Elinka a syn Richard. A jak mi posléze Jaroslav Hutka napsal, moc se jim výlet do Mšena líbil. A sám písničkář byl moc spokojen jak s koncertem, tak i s časem stráveným během občerstvení a rozhovoru na faře po vystoupení.

Pokud by se chtěl někdo blíže seznámit s osudy našeho hosta, může si poslechnout pětidílný pořad na stanici Vltava:

<https://vltava.rozhlas.cz/co-je-vsak-nejvetsi-ta-lidska-svoboda-zpival-jaroslav-hutka-na-podzim-1989-8863713>

Nebo navštívit stránky Paměti národa. Pro ni jsem v letech 2015-16 s J. Hutkou natočil rozhovor: <https://www.pametnaroda.cz/cs/hutka-jaroslav-1947>

Při Hutkově vystoupení jsem si uvědomil, že máme být za co vděční. Žijeme ve svobodě, písně se nezakazují, písničkáři nejsou zavíráni a výsledky své práce mohou volně a beze strachu před cenzurou prodávat.

Michal Šimek

Oprava zídky a plotu před kostelem: prosba o finanční pomoc

V minulých dnech řemeslníci z firmy Blek dokončili opravu zídky a plotu před evangelickým kostelem ve Mšeně u Mělníka. Konečně se podařilo alespoň zvnějšku na straně z ulice upravit prostory před kostelem.

Celkové náklady činí 262782,- Kč. Na financování se z Programu regenerace městské památkové zóny podílí ministerstvo kultury ČR částkou 131000,- Kč a město Mšeno částkou 26280,- Kč. I tak náš sbor bude muset uhradit zbývající částku 105502,- Kč.

Je to pro nás v našem napjatém rozpočtu velmi zatěžující položka. Proto se na kohokoli, kdo je ochoten přispět, obracíme s **prosbou o finanční podporu**. Pokud se rozhodnete nám pomoci, můžete svůj příspěvek zaslat na **transparentní sborový účet** zřízený u Fio banky - č. **210 207 1108 / 2010**. Pokud někdo bude potřebovat potvrzení o daru kvůli daňovému priznání, rádi mu ho zašleme.

Domnívám se tato naše prosba vůči veřejnosti je opodstatněná. Vedle naší vlastní činnosti pořádáme kulturní a společenské akce pro veřejnost (Noc kostelů, koncerty, veřejné diskuse), kterých se zúčastňují občané ze Mšena i okolních obcí.

Naším cílem je i v budoucnu otevírat prostory areálu kostela i farní zahrady veřejnosti. Finanční příspěvek z vaší strany by pro nás byl velkým povzbuzením, abychom v naší snaze pokračovali.

Michal Šimek

Krátce

Při bohoslužbě ve mšenském Domově seniorů, která se konala v úterý 4. listopadu, její účastníci uctili památku obyvatel, kteří zemřeli za poslední rok. Seznam zemřelých přečetl farář Michal Šimek.

xxx

Konvent Poděbradského seniorátu Českobratrské církve evangelické se konal v sobotu 8. listopadu v Poděbradech. Za mšenský evangelický sbor se jej zúčastnili kurátor Luboš Skopec a farář Michal Šimek

xxx

Ve věži kostela byla zasklena rozbitá okna a opraveno uchycení zvonu. Náklady za provedené práce uhradil člen sboru Miroslav Hrdlička. Děkujeme!

xxx

Při on-line setkání nad biblí konaném ve čtvrtek 4. prosince vyprávěla studentka teologie Sára Kocanda o svém pětíměsíčním studijním pobytu v Tartu v Estonsku. Stipendium získala v rámci programu Erasmus. Navštěvovala zde přednášky z religionistiky. Aktivně se také zapojila do života jednoho z tamních luterských sborů.

xxx

Výtěžek sbírky konané při sborových bohoslužbách ve Mšeně byl věnován na opravy ve středisku Diakonie Českobratrské církve evangelické v Libici nad Cidlinou.

Michal Šimek

Jednání o budoucnosti mšenského sboru

Vzhledem k tomu, že farář Michal Šimek ve sboru k 31.8.2026 skončí (odchází do penze) a současně nebude mít mšenský sbor dostatek peněz na nového vlastního faráře (povinná platba do Personálního fondu), jednají zástupci mšenského staršovstva se zástupci sboru v Mělníku o sloučení sborů. První jednání se konalo on-line v pátek 5. prosince.

Cílem jednání je zajistit ve spolupráci s Mělnickými, aby i v následujících letech probíhaly ve Mšeně evangelické bohoslužby, byť zřejmě v omezeném rozsahu. Případné sloučení sborů musí předem schválit sborová shromáždění obou dotčených sborů, dále konvent Poděbradského seniorátu a následně synodní rada.

Pokud se podaří jednání úspěšně završit, mohlo by ke sloučení sborů dojít v průběhu roku 2027. V období od září 2026 do sloučení sborů by byl mšenský sbor administrován (provizorně spravován).

Luboš Skopec

Bohoslužby ve vánočním a novoročním období

Neděle 21.12. 2025 – dětská vánoční besídka 10 hod.

Čtvrtek 25.12. 2025 – Boží hod vánoční 10 hod.
(vysluhování Večeře Páně)

Neděle 28.12. 2025 10 hod.

Bohoslužby **se nekonají** na Štěpána v pátek 26.12. 2025 ani ve čtvrtek 1.1. 2026 na Nový rok.

Salár a dary

Zaplatit salár za rok 2025, věnovat peněžní dar na opravy či provoz sboru můžete osobně v kostele u bratra kurátora L. Skopce nebo sestry D. Vidnerové nebo platbou na účet sboru č. **230 163 7493 / 2010.**

Při platbě na účet uveďte v **poznámce**, zda jde o **salár**, nebo o **dar** sboru. Děkujeme!

Sborové listy na internetu

Sborové listy v elektronické podobě najdete na www.msenocce.wbs.cz

Požehnané vánoční svátky a nový rok 2026 !

Farní sbor Českobratrské církve evangelické ve Mšeně u Mělníka.

Farář Mgr. Michal Šimek, bytem v Kosmonosích,
tel.: 608 718 898, e-mail: majkl.simek@seznam.cz.

Webové stránky sboru: www.msenocce.wbs.cz

Bohoslužby se konají každou neděli v 10 hodin.